

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Băgu Dinu și Barbaroș Mihail în numele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 17 iulie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Talmaci Vladimir x, născut la x,
domiciliat în mun. Chișinău, str. x*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.09.2018– 17.07.2019;

instanța de apel: 06.08.2019 – 30.10.2019;

instanța de recurs ordinar: 16.01.2020-27.05.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), din 17 iulie 2019, Talmaci Vladimir a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Talmaci Vladimir, la 15 august 2018, în intervalul de timp cuprins între 05:00 min. și 22:00 min., aflându-se în apartamentul nr. 205, situat pe str. x, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând cu intenție directă, în prezenta cet. Mînăscurtă Elena, în mod deschis a sustras un laptop de model "HP" cu s/n CNU91164RJ la preț de 3000 lei, o scurtă din piele de culoare neagră la preț de 1000 lei și un binoclu la preț de 400 lei, ce aparțin lui Pușcaș Nicolae, după

care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate, un prejudiciu material în proporții considerabile în valoare totală de 4400 lei.

Astfel, acțiunile lui Talmaci Vladimir au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cauza a fost examinată potrivit prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- avocatul Bajurean Ghenadie, în numele inculpatului Talmaci Vladimir, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Talmaci Vladimir să fie aplicată o pedeapsa mai blândă, non privativă de libertate.

- avocatul Barbaroș Mihail, în numele inculpatului Talmaci Vladimir, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Talmaci Vladimir conținute în actul de învinuire și admise de că instanța judiciară să fie recalificate din art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal în art.186 alin.(1) Codul penal și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului în baza art.109 Cod penal.

- avocatul Băgu Dinu, în numele inculpatului Talmaci Vladimir, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa stabilită lui Talmaci Vladimir să fie suspendată condiționat în temeiul art.90 Codul penal.

3.1 În motivarea apelului avocatul Bajurean Ghenadie, în interesele inculpatului Talmaci Vladimir a indicat că:

- prima instanță incorect a individualizat pedeapsa, neluând în considerare ca inculpatul a recunoscut vinovăția integral și a reparat prejudiciul material cauzat.

3.2 În motivarea apelului avocatul Barbaroș Mihail, în interesele inculpatului Talmaci Vladimir a indicat că:

- prima instanță incorect a calificat fapta comisă de inculpat făcând trimitere la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal în art.186 alin.(1) Codul penal.

3.3 În motivarea apelului avocatul Băgu Dinu, în numele inculpatului Talmaci Vladimir a indicat că:

- infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul face parte din categoria celor grave pentru care este posibilă aplicarea art. 90 Cod penal, or categoria infracțiunii date nu se regăsește în interdicțiile stabilite la art. 90 alin. (4) Cod penal;

- consideră aprecierea primei instanțe precum că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi atinsă doar prin izolarea lui de societate, pe baza motivelor indicate, ca declarativă și neîntemeiată, or soluția instanței nu conține argumente care ar dezvolta aceste motive;

- Talmaci Vladimir are la întreținere un copil minor fiind în relații foarte bune cu acesta manifestând un comportament de tată responsabil care dorește să facă tot posibilul ca copilul lui să trăiască în condiții cât mai bune, nu are antecedente penale și nici nu a comis contravenții, fiind la prima abatere de lege, Talmaci Vladimir până la săvârșirea faptei a dat dovadă de un comportament cetățenesc exemplar, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru;

- după săvârșirea infracțiunii, pe parcursul urmăririi penale și judecății a manifestat căință activă, a recunoscut integral învinuirea formulată, a solicitat ca judecarea să se facă într-o procedură simplificată în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Bajurean Ghenadie, în numele inculpatului Talmaci Vladimir, avocatului Barbaroș Mihail, în numele inculpatului Talmaci Vladimir, și apelul avocatului Băgu Dinu în numele inculpatului Talmaci Vladimir și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Talmaci Vladimir a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate. Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele și anume: *declarațiile părții vătămate Pușcaș Nicolae; declarațiile martorului Mînăscurtă Elena; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.08.2018, (f. d. 6); procesul-verbal de ridicare din 04.09.2018, prin care de la învinuitul Talmaci Vladimir au fost ridicate un laptop de model "HP" și o scurtă de culoare neagră (f.d. 15- 16); procesul-verbal de examinare din 05.09.2018, conform căruia au fost examinate scurta de culoare neagră ridicate de la partea vătămată și un laptop de model "HP"*

(f.d.17); ordonanța privind recunoașterea și anexarea a documentelor la cauza penală din 05.09.2018 (f.d.18).

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, instanța de apel a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Talmaci Vladimir în comiterea infracțiunii imputate și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 187 alin.(2) lit. f) Codul penal după semnele calificative: - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că, cauza penală a fost examinată de prima instanță în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ Codul de procedură penală, în baza cererii înaintate de către inculpatul Talmaci Vladimir, fiind asistat de către un avocat (f.d. 108), care a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra probelor, nu solicită prezentarea altor probe și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

Instanța de apel a mai constatat că la examinarea admisibilității a cererii înaintate de inculpat și confirmată de apărătorul său privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, prima instanță reieșind din probele administrate în cursul urmăririi penale a stabilit că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, probele au fost examinate sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor acumulate, prin urmare se atestă că instanța de fond a îndeplinit cerințele prevăzute de art. 364¹ Codul de procedură penală, iar poziția luată de inculpat și de apărătorii săi după pronunțarea sentinței este una neîntemeiată și care urmărește scopul eschivării inculpatului de la răspunderea penală.

Instanța de apel a menționat faptul că, argumentele invocate de avocatul Barbaroș Mihail și Băgu Dinu privind recalificarea acțiunilor comise de inculpat sunt neîntemeiate, iar prima instanță corect a stabilit că inculpatul Talmaci Vladimir a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal, or atât prima instanță, cât și în instanța de apel s-a constatat cu certitudine că *inculpatul având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă și în prezenta cet. Mînăscurtă Elena, în mod deschis a sustras un laptop de model "HP", o scurtă din piele de culoare neagră și un binoclu, ce aparțin lui Pușcaș Nicolae, după care cu bunurile*

sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii. Acest fapt se confirmă prin declarațiile martorului Mînăscurtă Elena care a comunicat că "...Talmaci Vladimir intrând în apartament a văzut laptopul "HP" și a vrut să-l i-a, la ce ea i-a spus că să nu-l ia deoarece nu vrea probleme, acesta nu a ascultat și i-a spus că dacă o să aibă ceva întrebări el le va rezolva, a luat și o scurtă din piele care era pe cuier, a măsurat-o și a luat-o.", prin procesul-verbal de ridicare din 04.09.2018, prin care de la învinuitul Talmaci Vladimir au fost ridicate un laptop de model "HP" și o scurtă de culoare neagră.

Instanța de apel a reținut că, s-a constatat cu certitudine că inculpatul a sustras intenționat bunurile ce aparțineau lui Pușcaș Nicolae, în prezența Elenei Mînăscurtă, astfel fiind întrunită latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.187 Codul penal.

Ce ține de argumentul invocat de apărare privind mărimea prejudiciului cauzat, instanța de apel la fel l-a considerat ca fiind neîntemeiat, or bunurile sustrase au fost evaluate de partea vătămată la 4400 lei ceea ce pentru ultimul constituie un prejudiciu considerabil, ceea ce a și determinat reținerea la încadrarea juridică a agravantei de la lit. f) alin.(2) art. 187 Cod penal.

Față de lucrul judecat de prima instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a respins cererea apărării de încetare a procesului penal în temeiul art.109 Cod penal, deoarece situația inculpatului Talmaci Vladimir nu întrunește exigențele art.109 Cod penal, inculpatul Talmaci Vladimir este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave.

Instanța de apel, la verificarea corectitudinii stabilirii și individualizării pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Codul penal, de principiul umanismului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere un copil minor.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului este pasibilă cu aplicarea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, apreciind o asemenea pedeapsă ca fiind echitabilă în coraport cu fapta

comisă și va atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art.61 alin.2 Codul penal, în acest sens fiind întemeiată și argumentată poziția primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță, la stabilirea pedepsei pentru infracțiunea comisă, a luat în considerație toate circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită: tipul intenției - cu intenție directă, modul, condițiile și circumstanțele de săvârșire a infracțiunii și gravitatea urmărilor. Instanța de apel a considerat că nu sunt temeiuri de aplicare a instituției suspendării executării pedepsei față de inculpatul Talmaci Vladimir, deoarece acesta poate fi corectat și reeducat numai prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea, și anume această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră, or, prima instanță a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, dar și gravitatea infracțiunii săvârșite și valența relațiilor sociale prejudiciate, de rezonanță socială a infracțiunii și a ajuns la soluția corectă de numire inculpatului Talmaci Vladimir a unei pedepse cu închisoare reală.

5. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză au fost atacate cu recurs ordinar de către:

- avocatul Băgu Dinu în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 6), 8) a dispozițiilor alin. (1), ale art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Talmaci Vladimir să fie recalificate din art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal în art.186 alin.(1) Codul penal și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului în baza art.109 Cod penal.

- avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 5), 6), 8) și 12) a dispozițiilor alin. (1), ale art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificată infracțiunea imputată lui Talmaci Vladimir și pedepsei penale aplicate, din alin.(2) lit. f) al art. 187 Cod penal în alin. (1) al art. 186 Cod penal și, încetat procesul penal prin prisma dispozițiilor art.109 Cod penal.

5.1 În motivarea recursului avocatul Băgu Dinu în numele inculpatului a indicat:

- în cererea de apel suplimentar a solicitat dispunerea încetării procesului penal în privința lui Talmaci Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 2 lit. b Cod Penal în baza art.350, 322 și 285 Cod de procedură penală și art. 109 Cod Penal din motivul că inculpatul nu a

conștientizat efectele și consecințele solicitării examinării cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cât și a faptului că însuși cererea de solicitare a procedurii simplificate nu este autentică și nu corespunde normelor legale, pe când instanța de apel, a lăsat fără examinare și apreciere temeiurile și motivele invocate în apelul suplimentar, fapt inadmisibil;

- este important de elucidat faptul că inculpatul Talmaci Vladimir, nu a avut posibilitate să ia cunoștință de toate circumstanțele, efectele și consecințele procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală și întocmirii cererii de solicitare a examinării cauzei în baza procedurii simplificate la calculator, ori ceasta se afla în detenție, fiindu-i aplicată măsura preventivă arestul preventiv.

- din conținutul declarațiilor domnului Talmaci Vladimir cât și ar martorilor și circumstanțele cauzei nu reiese că acesta a recunosc faptele incriminate în rechizitoriu de partea acuzării, fapt ce nu au permis judecătorului să examineze prezenta cauză penală în procedură simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

- inculpatul Talmaci Vladimir recunoaște comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 2, lit. b Cod Penal.

5.2 În motivarea recursului avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatului a indicat:

- prima instanță, ținând cont de părerea învinuitului, asistat de către apărător, precum și a acuzatorului de stat, de probele administrate la cauza penală de învinuire, la etapa urmăririi penale a constatat că, fapta învinuitului este stabilită, deoarece rechizitoriul a fost întocmit de către organul de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.296 Cod de procedură penală, fără a fi lovite de care-va nulitate absolută, privind principiul legalității de administrare a probelor prezentate, fără a fi stabilită încălcarea drepturilor și libertăților garantate prin ce, fapta învinuitului fiind corect încadrată în conformitate cu dispozițiile Legii penale;

- cu privire la critica adusă privind evaluarea bunurilor sustrase de către inculpat, instanța de apel – unicul argument de combatere, la formulat din declarația părții vătămate și nu în corespundere cu principiul legalității administrării probelor și susținerii lor, (pct.21-22 a deciziei contestate);

- consideră că acțiunile lui Talmaci Vladimir se încadrează juridic nu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de dispozițiile alin.(2) lit. f) a-l art. 187 Cod penal ci în alin.(1) al art.186 Cod penal;

- consideră că instanțele ierarhic superioare sunt obligate să verifice și corectitudinea dispunerii judecării cauzei în conformitate cu art. 364¹ din Codul de procedură penală, putând remedia orice pretins „abuz” al primei instanțe;

- a mai invocat că chiar în ipoteza în care s-a dispus judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă ca urmare a analizei probelor prezentate se ajunge la concluzia că făptuitorul nu este vinovat de cele imputate, judecătorul nu va putea pronunța o sentință de condamnare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum rezultă din recursurile ordinare declarate, Colegiul penal atestă invocarea temeiurilor pentru recurs prevăzute la pct. 5), 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și în opinia autorilor persistând cazurile când, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Tot din conținutul recursurilor se evidențiază, că recurenții în principiu critică hotărârile judecătorești de condamnare a inculpatului.

Verificând lucrările dosarului prin prisma temeiurilor invocate de recurenți și prevăzute la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că acest temei poate fi aplicat atunci când *cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate*, instanța de recurs menționează, că atât inculpatul, cât și avocații acestuia Băgu Dinu și Barbaroș Vladimir, au fost prezenți la examinarea cauzei în instanța de apel, totodată aceștia în numele inculpatului, declarând apel, prin urmare nu se atestă incidența pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocat.

Mai mult, Colegiul penal, reține din cuprinsul recursului faptul că doar a fost indicat incidența temeiului prevăzut la pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nu a este însoțit de o motivare sau argumentare în acest sens.

În continuare, reieșind din conținutul recursurilor ordinare declarate, avocații invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând anume, că *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

La acest capitol, instanța de recurs ordinar reține, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și anume că, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurenților prin care se susține că instanța de apel, *a lăsat fără examinare și apreciere temeiurile și motivele invocate în apelul suplimentar*, or, potrivit deciziei contestate, rezultă că aceasta a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererile de apel. Verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelanții au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de

fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia expusă în pct. 4 din prezenta decizie.

Totodată, instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele avocaților prin care susțin că instanța de apel a admis erori de drept, or, la acest aspect Colegiul penal sesizează că apărarea nu a dezvăluit pe larg în ce constau erorile de drept admise de către instanța de apel.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la criticile invocate de recurenți sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Talmaci Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. f) Codul penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor

art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Cauza a fost examinată potrivit prevederilor art. 364¹ Codul de procedură penală.

În context, cu referire la alegațiile recurenților cu privire la faptul că *Talmaci Vladimir, nu a avut posibilitate să ia cunoștință de toate circumstanțele, efectele și consecințele procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală și întocmirii cererii de solicitare a examinării cauzei în baza procedurii simplificate la calculator, ori ceasta se afla în detenție, fiindu-i aplicată măsura preventivă arestul preventiv și că instanțele ierarhic superioare sunt obligate să verifice și corectitudinea dispunerii judecării cauzei în conformitate cu art. 364¹ din Codul de procedură penală, putând remedia orice pretins „abuz” al primei instanțe*, Colegiul penal constată că, instanța de apel a verificat corectitudinea dispunerii judecării cauzei în conformitate cu art. 364¹ din Codul de procedură penală fapt din care a reținut, că la examinarea admisibilității a cererii înaintate de inculpat și confirmată de apărătorul său privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, prima instanță reieșind din probele administrate în cursul urmăririi penale a stabilit că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, probele au fost examinate sub aspectul concludenței, pertinentei și utilității probelor acumulate, prin urmare se atestă că instanța de fond a îndeplinit cerințele prevăzute de art. 364¹ Codul de procedură penală, iar poziția expusă de apărătorii inculpatului atât în apel după pronunțarea sentinței cât și în recursurile ordinare declarate este una neîntemeiată și vădit nefondată.

Mai mult, alegațiile apărătorilor sunt eronate și lipsite de suport juridic, or, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în prima instanță din 17.06.2019, se constată că, inculpatul fiind asistat de către avocatul Bajurean Ghenadie, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra probelor, nu solicită prezentarea altor probe și a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, cererea inculpatului fiind pusă în discuție participanților la proces și admisă de către instanță(f.d.119-110).

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că *„faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită”*, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or în decizia instanței de apel au fost

combătute aceste argumente (*pct. 19-24 al deciziei recurate*), motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală.

De asemenea instanța de recurs apreciază critic argumentul părții apărării referitor la concluziile instanței de apel ce ține de stabilirea vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii de jaf, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, fapt ce a determinat concluzia că inculpatul Talmaci Vladimir a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 5), 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

În virtutea considerentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare deferite spre examinare.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Băgu Dinu și Barbaroș Mihail în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui *Talmaci Vladimir xx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 09 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda